

Furuq Farruxzad

Puç

Gözlərin qəm qutusunda
yatmışdılar
soyuq və səssiz.
Baxışın diliylə demişdi onlar
deyilməmişləri səndən daha tez.

Məndən və məndə gizlənən hər şeydən
qaçırdın,
qurtulurdun.
Yadımdadır, bu yolda bir gün
məni səbirsizcə öz arxanca
çəkirdin,
çəkirdin.

Sonuncu dəfə,
sonuncu dəfə,
Görüşün sonuncu o acı anı
gözümə mənasız göründü dünya.
Külək nalə çəkdi, mən qulaq asdım
payız yarpağının xışlıtısına.

Yenə də çağırıb qovdun məni sən,
qovdun və sonra da fil sümüyündən
bir taxtda oturdun yenidən məni,
dalğanın içinə çəkdin sən məni.

Paltarım olsa da qəm qumaşından,
illərlə qəlbimdə ömür sürmüşən.
Eşq tutub gözümü, mən bilməmişəm,
nəsən sən,
kimsən sən.

Gecənin soyuq xiyabanlarında

Mən peşman deyiləm.
Mən bu təslimi düşünürəm,
bu ağrı dolu təslimi.
Öpdüm öz qətl yerimin təpələri üstündəki
tale xaçımı.

Gecənin soyuq xiyabanlarında
cütlüklər həmişə şübhə ilə
tərk edirlər bir-birlərini.
Gecənin soyuq xiyabanlarında
"Xudahafiz, xudahafiz"dən başqa
bir səs yoxdur.

Mən peşman deyiləm.
Qəlbim zamanın o yanında axır sanki.
Həyat təkrarlayacaq mənim qəlbimi

və külək göllərində üzən zəncirotu
təkrarlayacaq məni.

Ah, görürsən
necə çatlayır dərim?
Necə mayalanır süd
mavi damarlarında bu soyuq döşlərimin.
Ah, görürsən
qan mənim dözümlü belimdə
necə cücərtməyə başlayır
qığırdağını?

Mən sənəm, sən.
Sevən bir kəsəm mən.
Mən o kəsəm ki, öz daxilində
bəlli olmayan bir bağlantı
və minlərlə naməlum,
qərribə şey tapıram qəfildən.

Mən kəskin istəyiym yerin.
Bütün çöllər bar gətirsin deyə,
özümə çəkirəm bütün suları.

Qulaq as
mənim əlçatmaz səsimə
səhər dualarının qatı dumanında.
Və güzgülərin səssizliyində mənə bax.
Gör ki, yenə əllərimin qalıqları ilə
necə toxunuram
bütün yuxuların qaranlıq dərinliyinə.
Və döymə etdirirəm ürəyimə
məxluqatın məsum səadətləri üstündəki
qanlı bir ləkə kimi.

Mən peşman deyiləm.
Məndən danış, ey sevgilim!
Məndən danış gecənin
soyuq xiyabanlarında tapacağın
və mənim kimi aşiq gözləri olan
başqa bir mənə.
Və gözlərinin altındakı
mehriban cizgilərdən
öpərkən o, hüznə
yadına sal məni.

Yuxu

Astaca gecə çökürdü
qaranlıq şüşələrə isti kültək.
evin həyatindəki kölgə təsvirlərini
durmadan alt-üst edirdi külək.
Tüstütək dalğalanırdı divarda
nilufər qıvrımları.
Şam ağacları arasından görünən
cadugər ay işığı
sönük bir çıraqla sürünürdü astaca.
Öz sərgərdan ruhunu axtarırdı sanki
zülmət məzarlıqda.

Mən sükut və təşvişdən bezərək,
yatağımın qoynuna süründüm.

Dedim: "Ey yuxu, ey barmağının
ucu yaşıl bağların açarı,
Ey gözləri qayğısız balıqların
qaranlıq gölməçəsi!
Heybəni ağlayan körpəmin üzünə aç
və məni unutqanlıq pərilərinin
çəhrayı rəngli diyarına apar özünlə!"

Yorğun

Əbədi dinclikdir mənim diləyim,
Usandım boşuna ümid etməkdən.
Qoy daha artmasın könlümdə həsrət,
Sonsuz bir rahatlıq istəyirəm mən.

Qəlbimdən keçərək söyləyirəm ki,
O tərs inadkardan keçsəm, yaxşıdır.
Onun o atəşli öpüşündənsə,
Ağulu şərbətdən içsəm, yaxşıdır.

O, elə sandı ki, sərxoşcasına
Yatdımsa bir gecə yatağında mən.
Bu qalan ömrümün hər gecəsini
Yatmışam yadların qucağında mən.

Daha nadanlıqla onun eşqinə
Qurban eyləməyəm mən qürurumu.
Bəlkə bundan sonra tapa bilərəm
İtməmiş sevincimi, həm hüzzurumu.

O kəs ki, könlümə vermişdi fərəh,
O kəs ki, ümidim, sevincim idi,
Hər yerdə haqqımda heç düşünmədən
"Sadəlovh, adi bir qadındı" dedi.

Hanı o uşaqlıq səmimiyyəti?
Alışıb-yanıram bu hiylələrdən.
Ey ölüm, sənin o lal dodağından
Ölümsüz bir öpüş istəyirəm mən.

Get, başqa qadına apar bu kibri
Ki, sənin eşqinə bel bağlamasın.
Sənin bu ağırlı bədənini o,
Sevgiyə, lütfə qucaqlamasın.

Tapmazsan yoluna səpdiyim eşqi,
Başqa ürəkləri axtarma nahaq.
Sənin dodağını öz dodağımtək
Atəşə qərq etməz başqa bir dodaq.

Zəif gözlərimlə səni axtarıb,
Yollarda nigaran olmaram artıq.
Sənin o xəyala dalmış gözünü
Düşünüb yuxusuz qalmaram artıq.

Sənlə görüşməyin xəyalın qurub,
Ardınca düşməyəm dərbədə daha.
Səninçün dəlitək, ey əbəz ümid,
Olmaram özümdən bixəbər daha.

O kiçik otağın lal zülmətində
Çarəsiz qalaraq eyləməyəm qəm.
Gözümü dikib də hər an qapıya,
Hamıdan gizlində mən ah çəkməyəm.

Sən, ey safürəkli, safqəlbli qadın,
Kişidən sədaqət umma heç zaman!
O, bilmir məhəbbət nədir, sən ona
Nəbadə könlünün sirrin açasan!

Fars dilindən tərcümə edən:
Məhəmməd NURİ